

[**Johs. Christiansen.**]

Jeg forstod på det ærede medlem hr. Frode Jakobsens bemærkninger, at der måske var en vis mulighed for, at man kunne komme til forhandling om den tanke, jeg har rejst. Det ærede medlem talte en del om, hvad det vil sige at være på pletten, det var hjemmeværnsstyrkerne i stand til i modsætning til lokalforsvarsstyrkerne. Jeg begriber ikke rigtig denne skelnen; det er jo det samme mandskab, det er udgået fra de samme hjem, fra de samme byer, flækker, sogne o. s. v. Dernæst synes jeg, det ærede medlem skal erindre, at blot to årgange forsvarsstyrker svarer til antallet af hjemmeværnsfolk i øjeblikket, nemlig ca. 40 000 mand. Dette er baggrunden, og efter de udtalelser, det ærede medlem iøvrigt fremsatte denne tanke vedrørende, skulle der, såvidt jeg har forstået, være mulighed for, at vi kunne forhandle om dette problem, og i så fald er jeg meget interesseret. Jeg antager, at vi kunne komme nærmere ind på det i det udvalg, som måske skal behandle sagen.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Det ærede medlem hr. Alfred Jensen ved formentlig, at i militært sprogbrug kommer der efter kompagnier noget, der hedder batailloner. Det, der er tale om i hjemmeværnsforslaget om afsnit og afsnitsledere, vil, hvis det skulle føres over på den militære sprogbrug, svare til det samme, d. v. s. et antal kompagnier samlet til større opgaver, end et enkelt kompagni eller et par kompagnier kan overkomme rent militært på det grundlag, som nu engang hjemmeværnet arbejder på. Det er afsnit, og det er afsnitsledere, og hverken mere eller mindre. Og politigrupper kender jeg i denne forbindelse, som jeg sagde før, ikke en snus til.

(Kort bemærkning).

Frode Jakobsen: Jeg synes, at det ærede medlem hr. Johs. Christiansen har svært ved at forstå, hvad et hjemmeværn er. Et hjemmeværn er ikke bare en række mennesker, men et hjemmeværn har bestemte, konkrete opgaver i enhver by, ja, i enhver stationsby og i de fleste landsbyer i Danmark. Et lokalforsvar er hjemsendt mandskab, der ikke har sådanne opgaver og ikke ved, hvor det skal møde i det øjeblik, der bliver kaldt. Det, som det ærede medlem måske har lov til at slutte, er, at jeg ville være forhandlingsvillig, hvis spørgsmålet bare drejede sig om navnet hjemmeværn eller lokalforsvar. Et hjemmeværn af folk, der har klart afgrænsede opgaver, er noget, der ikke kan undværes i dagens Danmark.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Jeg vil gerne takke ministeren for hans instruktion til mig angående militærets opbygning. Den var så glimrende, så min tidligere kaptajn ikke kunne have givet den bedre. Jeg er knap så tilfreds med udtalelsen om politigrupper. Det kan ikke være rigtigt, at ministeren lader, som om det er noget, han ikke behøver at bekymre sig om. Når jeg står her med en skrivelse i hånden, udsendt af Aarhus politikammer angående oprettelse af politigrupper under hjemmeværnet, så må ministeren i det mindste love at undersøge sagen. Ministeren behøver i og for sig ikke at svare nu; ved anden behandling af dette lovforslag rykker jeg igen, og så regner jeg med, at ministeren har klarhed over, hvad det er, der foregår på det område; for der må skabes klarhed på dette felt.

(Kort bemærkning).

Frode Jakobsen: Jeg skal tillade mig ganske kort at svare på den forespørgsel, det ærede medlem hr. Alfred Jensen rettede. Hjemmeværnet har, som jeg sagde før, en række forskellige, konkrete opgaver. Enhver hjemmeværnsgruppe har sin opgave. En del hjemmeværnsgrupper har den opgave at bistå politiet, hvis der under en besættelse bliver politiopgaver, som politiet ikke er i stand til selv at bestride.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Man kan altså efterhånden få svar på sine spørgsmål, men det ærede medlem må dog indrømme, at det strider mod hjemmeværnsordningens formålsparagraf. Der kommer nu til at stå „bistå de militære styrker“, men før stod der „søværnet og hæren“. Det har intet med politi at gøre. Men jeg forstod altså, at man nu er ved at løse op for posen; lad os så få fuld besked. Det ærede medlem kan jo svare enten i en af de artikler, som han er så flink til at skrive eller han kan komme med svaret ved anden behandling. Det var iøvrigt ministeren, jeg spurgte. Jeg synes, det havde været mere værdigt for regeringen og Atlantpartierne, om det var ministeren, der havde svaret mig på de spørgsmål, for han er dog sagkyndig, han må vide, hvorledes det forholder sig.

(Kort bemærkning).

Frode Jakobsen: Jeg forstår ikke rigtigt, at man kan sprede så megen mystik om det. Det er ikke mere mærkeligt og ikke mere i